

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA RAAHESSA
Evankeliumijuhlan päätöspuhe 3.7.2011 klo 14.15
Lasse Nikkarikoski

”Hyvää kotimatkaa”

Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.

Ensimmäisen korinttilaiskirjeen luvusta yksi (1. Kor. 1:28): ”Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole”.

Pyhä Jumala. Kiitämme Sinua näistä evankeliumijuhlista. Armahda meitä jokaista ja pidä meidät aina taivastiellä. Kiitos, että syntimme ovat anteeksiannetut Poikasi ristintyön kautta. Aamen.

Kiitos Evankeliumiyhdistyksen ja koko juhkakansan puolesta Raahen seurakunnalle ja kaupungille. Kiitos myös teille jokaiselle talkootyössä tavalla tai toisella mukana olleelle. Erilaisia ja erimääräisiä töitä päätöksistä tekemisiin on jälleen riittänyt. Usealle teistä tämä on ollut aikamoinen urakka. Jumala teitä jokaista siunatkoon. Ja kiitos Sinulle, hyvä juhlavieras, että tulit. Samoin kiitos sinulle, joka rakensit rukousten, sanojen ja tekojen kautta näitä juhliä.

Nämä juhlat ovat olleet taivasjuhlat – sitähän juhlateemamme julistaa. Toivottavasti meillä jokaisella on turvallinen ajallinen koti. Sen eteen saamme ja voimme tehdä monin tavoin työtä. Mutta meille jokaiselle on myös valmistettu oma paikka taivaan kodissa, ikuisessa elämässä Jumalan luona. Tervetuloa kotiin! Viimeistään perillä nähdään, kun Vapahtajamme seurassa taivalletaan. Hänen, Kuoleman kukistajan seurassa kun niin isoa estettä ei vastaan voi tulla että se estäisi perille pääsyn.

Tuolla torstai-iltana talkoolaisten messussa puhuin Jaakopin lähteestä – täällä Raahessa kun semmoinenkin on. Katkelma raaheksi:

”Nimivalinnalla saattaa olla jopa raamatullinen pohoja, ku Johanneksen evankelijumin neljännessä luvussa kerrotaan Jaakopin lähteestä, joka oli likellä yhtä samarialaista kaupunkia. Yhtenä päivänä, ku oli siestan aika ja aurinko paahto kuumasti, Jeesus pysähty lähteelle ja laitto oppilaat lähikaupunkiin ruokaostoksille. Sillon sinne tuli samarialainen nainen ammentamaan vettä. Ku Jeesuksella eijjollu minkäänlaista kippua völijysä, nii se tahto naiselta juotavaa. Nainen ihimetteli, että kuinka juutalaismies pyyti vettä siltä, hyljeksityltä samarialaiselta. Ylleensä juutalaiset ei alakanu juttusille samarialaisten kans. Lähteellä käyty keskustelu muutti naisen elämän ihan tyystin.” (Julkaistu kokonaisuudessaan mm. Raahelaisessa 4.3.2006)

Tuo samarialainen nainen oli toisten silmissä – ja mikä vielä raskaampaa – myös omissa silmissään ”se, joka ei ole mitään”. Hän eli pelossa. Kaivollekin hän uskalsi tulla vain aikana, jolloin muut viettivät lepoa. Mutta Herramme oli paikalla, kun hän halusi tuon naisen kohdata. ”Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole”. Tuon valinnan Jumala näyttää meille usein palvelusta pyytäen. Nainenkin yllätettiin juuri sen kautta. Sinäkö pyydät minulta juotavaa?

Näillä juhlilla on kaikunut toivotus: ”Tervetuloa kotiin!” Vapahtajamme lausui sen pyyntömuodossa: ”Tule ja seuraa minua”. Ne ovat sanat ihan meille jokaiselle tänään,

tässä ja nyt. Herramme tahtoo lähettää Sinut matkaan – kuten naisen kaivolta – viemään viestiä Herrastamme.

Olemme viettäneet myös evankelisen isän Fredrik Gabriel Hedbergin syntymän 200-vuotismuistoa. Mikä Hedbergistä teki evankelisen uskon isän? Se oli se löytö, minkä jäljet johtavat Lutherin kautta Paavaliin ja koko Raamatun sanomaan: Kristuksen tähden kelpaat tässä ja nyt. Se, joka oli ja on kaikkea, suostui olemaan meidän tähtemme ”ei mitään”: Raamattu todistaa: ”Halveksittu hän oli, me emme häntä minään pitäneet. Ja kuitenkin: Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha, hänen haavojensa hinnalla me olemme parantuneet.” (Jes. 53:3, 5). Kristukseen kastettuina kotimatalla laulamme: ”En voi rikkaammaksi tulla, kaikki Kristuksessa on.”

Nousemme tunnustamaan kristillisen uskomme. Ja siunauksen jälkeen laulamme laulun 492.

Minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen, taivaan ja maan Luojaan, ja Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, meidän Herraamme, joka sikisi Pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta, kärsi Pontius Pilatuksen aikana, ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin, astui alas tuonelaan, nousi kolmantena päivänä kuolleista, astui ylös taivasiin, istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan, oikealla puolella ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, ja Pyhään Henkeen, pyhän yhteisen seurakunnan, pyhain yhteyden, syntien anteeksiantamisen, ruumiin ylösnousemisen ja iankaikkisen elämän.

”Näin Herrani, vannot ja rohkaiset näihin sun sanoihis varmoihin turvautumaan. Kun aika on lähteä Karitsan häihin, vain armoosi turvaten nukkua saan.” Aamen. (Siionin Kannel 171:2)

Lähtekää rauhassa. Olkaa rohkeat, pitäkää hyvästä kiinni, älkää vastatko pahaan pahalla. Rohkaiskaa arkoja, tukekaa heikkoja, auttakaa sorrettuja, kunnioittakaa kaikkia ihmisiä. Rakastakaa ja palvelkaa Herraa Pyhän Hengen voimassa iloiten.

Siunatkoon ja varjelkoon teitä Kaikkivaltias, Kolmiyhteinen Jumala, Isä (+), Poika ja Pyhä Henki nyt ja iankaikkisesti. Aamen. (Laulu 492)